

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

4. číslo / 2015

duben 2015

Pořád nám ty pranostiky dokazují, jak jsou pravdivé. Jestliže byla v březnu chladna, první dny dubna předváděly pravý začátek zimy. Pyšelata, která měla díky pokračující výměně oken ve škole nejdelší velikonoční prázdniny v celé republice, snad využila sněhové nadílky na horách a vrátila se do školy se spoustou pěkných zážitků. Ale o těch se dovíte až z příštího čísla časopisu.

V tomto Školníčku se podíváme zase do družiny, na to, jaké pohádkové postavičky vymyslely děti v první třídě, na vítěze jednotlivých kategorií recitační soutěže a můžete si přečíst, co napsali třetíáci do referátu o kosovi, ale i o otvírání studánky druháky a také se můžete obdivovat malým uměleckým předmětům z keramiky.

A pokud někomu leze už ta zima na nervy, nezoufejte, nejhorší je už za námi.

Družinika

Je vůbec možné, že někdo takhle mrhá časem?

Já tě sežeru...

Vážně se nepleteš?
Tyrannosaurus Rex a ovce?
Něco mi tu nehraje!

Kluci, s dětmi se musí opatrně ...

Na výchovu k rodičovství není nikdy moc brzy.

Jenže to jsou jenom panenky !

Každá chvílku
tahá pilku.

Ukazuj to tady, já
to chci taky vidět!

Tak ještě zasadit
strom. A na co jsem
to vlastně zapomněl?

Víte, kluuci, jak jsem rád,
že se na vás mohu
vždycky spolehnout?

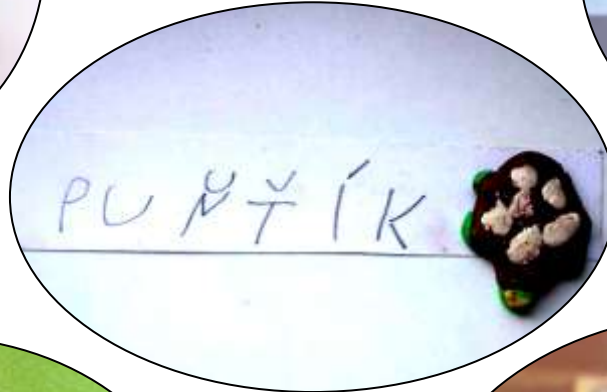
Na mne teda jo!
Já už tu sice
nejsem, ale
kdybych byl, tak
by ses spolehnout
mohl. to si niš!

POHÁDKOVÉ

POSTAVIČKY

Děti v 1. třídě v hodině výtvarné výchovy vymýšlely nové pohádkové postavičky.

*Tenhle kocour v botách
sice není nově vymyšlená*

*pohádková postava, ale
provedení stojí za zhlédnutí.*

Pravěk

V druhé polovině března se žáci ze třetí třídy učili o pravěku. Aby se jim lépe podařilo pochopit tehdejší lidi, někteří si do školy přinesli kožešiny, oblékli se do nich a učili se o pravěkých obyvatelích. Účel světi prostředky, jen je důležité začít se chovat po probrání učiva zase jako civilizovaní Evropané.

A kdyby se někteří vzdali svých kalhot, vypadali by ještě věrohodněji.

Tento pravěký človíček si zaslouží palec nahoru.

Ach synku, synku ...

je známá lidová písnička. Ve škole jsme se učili, že byla nejoblíbenější písní prvního československého prezidenta T. G. Masaryka, ale podle Masarykova životopisu sepsaného Zdeňkem Nejedlým to byla píseň Teče, voda teče.

Těžko už se dovíme pravdu. Ale v první třídě se tuto písničku učili a pak k ní nakreslili obrázky. Jak se liší představa dětí od skutečného pluhu?

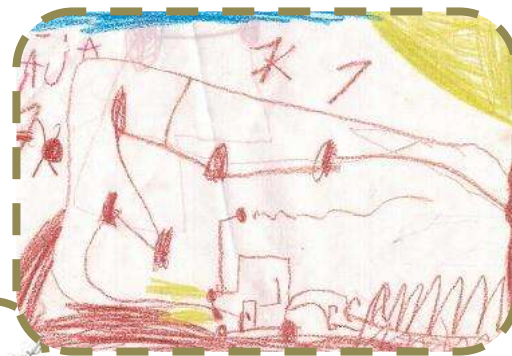
Něčím podobným orál synek ze známé písničky, ale i Přemysl orač.

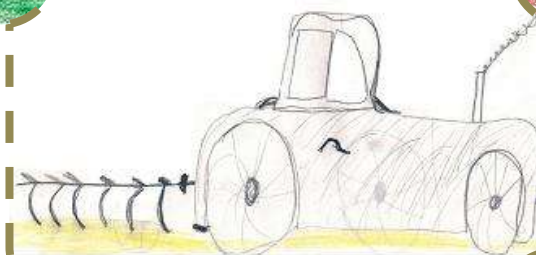
A toto jsou představy prvňáčků.

Laura Řeháková

Karel Hruška

Denis Matisko

Natálka Hůlková

Lukáš Láská

Pyšelská kytička

S menším zpožděním se v letošním školním roce konalo školní kolo recitační soutěže.

Malí i větší recitátoři, ovládaní trémou, pokoušejí se překonat nejen ji, ale někdy i sama sebe. Někdy se to podaří, jindy ne. Ale obdiv za jejich odvahu patří i těm, kterým se to letos třeba na sto procent nepovedlo.

Po uvítání soutěžících i obecnstva paní zástupkyně Linhartovou v dopoledních hodinách začala soutěž přednesem těch nejmenších.

Nejúspěšnější mohli být jen někteří a dopadlo to následovně:

1. kategorie – 1.třída

1. místo	Marek Matějka
2. místo	Barbora Pánová
Dora Zajíčková
3. místo	Lukáš Láska

2. kategorie – 2. a 3. třída

1. místo	Filip Tichý, 3.tř.
2. místo	Pavel Matoušek, 2.tř.
Aneta Mešková, 2.tř.
3. místo	Matyáš Lukáč, 2.tř.
Linda Tulachová, 2.tř.
Vojtěch Zídka, 2.tř.

3. kategorie – 4. a 5. třída

- 1. místo Julie Matějková, 5. tř.
- 2. místo Eliška Krejchová, 5. tř.
Anna Tomková, 4. tř.
- 3. místo Julie Gbelcová, 4. tř.
Alex Chucesov – Megvinet, 4. tř.

4. kategorie – II. stupeň

- 1. místo Kamil Lukáš Zach, 8. tř.
- 2. místo Anna Budiková, 6. tř.
Radek Jiša, 9. tř.
- 3. místo Julie Hrušková, 9. tř.
Khrystyna Slepko, 9. tř.

A ještě několik fotek.

Jak vypadá diplom za 1. místo v soutěži?

O co se vlastně soutěžilo?

Kdo psal na diplomy jména šťastlivců?

Kdo vyhlášoval pořadí v jednotlivých kategoriích?

Jak se tvářilo publikum?

Jak vypadaly smutné oči
smutného Františka?

Odpovědi vidíte na fotkách!

Kos černý

Víte, jak se řekne Kos černý latinsky? Turdus merula. A jak se totéž řekne finsky? Mustarastas. A to stačí, protože všechno ostatní o kosovi se dočtete z referátů třetáků.

Kos černý

Kos černý je středně velký pták. Má černé perní, oranžově šlupky zobák a šlupky kroužek okolo očí. Kos žije v lesích, parcích a sadkách v celé Evropě. Knízdo si staví z větviček, trávy, mechu a listů a zpívá na konci stromu. Samice kosa má tři až pět modroselových vajec. Na vejci sedí asi dva týdny, než se vyklubou mláděta. Kos černý je částečně kasovní pták. Kosi žijí hromadně, černo a komině a sáhradními plody. Kos je všudekřídý, protože je černý a slímáky, kteří lesou lidem v sádkách. Tím ale v sádkách také škodí, protože kloupe do květin a do jablek. Nabývá pro kosa je kočka a lasička.

Linda Svobodová

Adam Šintal

Kos černý

Kos je středně velký pták. Délka jeho těla se 23 až 29 cm. Tělo je matně černé s oranžově šlupkým zobákem. Samice je do hněda šlupká má tmavý, jen částečně oranžový. Kos je velmi přizpůsobivý a proto je schopný žít i v městech kde najde potravu a úkryt. Knízdo vypadá jako hluboká mícha vybudovaná ze suchých stébel a hořčiční slupky hlínou. Kos je částečně kasovní pták. Na jednu mláďata 1 až 2 miliony kosi. Samice má 4 až 6 vajec. Žije ve stromě, hromadě a plody. Kos je všudekřídý, protože dříve hmyz. Pro kosa je nebezpečná kočka která se chytá.

Zinka Kala

Nela Breburdová

Kos černý je asi 25 cm dlouhý. Má jasně oranžový zobák a oranžový kroužek pod okem. Jeho peří je černé a má dlouhý ocas. Nejvíce je rozšířen v Evropě, v Africe a v Asii. Živí se bobulemi, šířálami a hmyzem. Dožívá se 20 let. Kvitá se savi se suchých stébel, košíků a hlínou, ne moc vysoko nad zemí. Myslím si, že kosi nejsou uživací práci, proto se nám objevují v úvodu.

Kos černý je asi 25 cm dlouhý, samec má černé peří a oranžový zobák, samice je hnědá s tmavým zobákem. Žije v lesích ve městech, staví miskovitě hnědo se stébel slámy a hlínou. Kos je částečně saňák. Kladí několikrát ročně, samice snáší 4-6 modrozelených vajec. Živí se hmyzem, šířálami, drobnými plody a v zimě okrajují krmítka. Je to náš nejhojnější ptáček. Dožívá se asi 20 let.

Vojta Svoboda

Berta Filipská

Otvírání studánky

Při našem prvním jarním učení od přírody jsme zamířili k rybníku Debrný a od něj jsme vystoupali krátký úsek mezi mladým a starším lesíkem na loučku, o které jsem věděla, že nás toho spoustu naučí. Na tomto úseku jsme se zastavili u lesní studánky, která působí hodně tajemně a děti okouzila. Byla po zimě zasypaná suchým listím a větvičkami z okolních stromů. Rozhodli jsme se ji otevřít a vyčistit.

Podle starých zvyků mohou studánku čistit pouze nevinná děvčata, a tak si holčičky vzaly misky a různé nádoby a také oblázky. Kluci pobrali nářadí a šlo se. U studánky nás čekal pan Hanuš z Vysoké Lhoty a ukázal dětem vodní a lesní skřítky. Ti nám zanechali za velkým kamenem spoustu krásných oblázků!

Předal děvčatům velký klíč k otevření studánky. Klíčem se studánka otevřela a říkalo se říkadlo

Teč, vodičko čistá, do všech čtyřech stran,

Od větru a bouře, studánko nás chraň!

Do vody jsme položili na chvíli křížek. A pak už děvčata začala vodu vybírat. Čile se v této práci střídala, přesto voda dotékala tak rychle, že se stále nedalo dobrat dna. Nevinnost sem, nevinnost tam, nastoupila paní učitelka a voda šla rázem všechna ven. Děvčata pak dobrala nanesené bahno. Zároveň čistila nejbližší okolí.

A chlapi, jako ti skřítkové, kousek po „proudu“ odtoku čistili okolí, nosili napadané větve, rovnali kameny, hrabali listí.

Nakonec jsme umístili oblázky na dno studánky i do odtokové části a zpívali jsme tu krásnou část Otvírání studánek od

Bohuslava Martinů

Králko, milá králko, studánko Rubínko,

proč že tě zkalili, proč že tě rmoutili?

Krátké dny a dlouhé noci, byla jsi sama bez pomoci.

Králko, milá králko, už jsi v naší moci.

S přáním křišťálové a svěží vody položila děvčata do vyčištěné studánky zelený a sedmikráskový věneček.

Vodička byla po pěti hodinách nádherně čistá. Až do zimy bude poskytovat osvěžení všem potřebným. I díky dětem a jejich dobrým srdcím.

Ilona Vaculíková a děti z II.B

Velikonoce

Letošní velikonoční přípravy nedosahovaly zdaleka takových rozměrů jako v jiných letech, neboť nám (dětem i dospělým v pyšelské škole) to nedovolují okolnosti vyplývající ze stávající nedokončené rekonstrukce. Víme, že to stojí za to vydržet a tak se o to bez brblání snažíme.

Proto přináší Školníček už jen několik obrázků s velikonočními výrobky a když mezi ně patří i keramické výrobky z dílny Andrey Vrabcové, přidali jsme i nevelikonoční, ale mimořádně zdařilá dílka dětí 1. stupně.

Ve třídě si děti z 1. třídy vyráběly ovečky a děti ze 3. třídy prasátka s osením.

Kluci v keramice modelovali ježky na řeřichu a malé květináče na narcisky.

Děvčata se nenechala zahanbit a konkurovala chlapcům svými keramickými beránky.

Velikost Velikonoc se podařilo vyjádřit Tondovi Hrdličkovi rozměrem kraslice a její bohatou výzdobou.

Zcela neovlivněný nějakými budoucími svátky zůstal Vilém Hrdlička, který oslavoval krásu pohybu budovy. Žádné troškaření, tak se vrhnul na Šikmou věž z Pise.

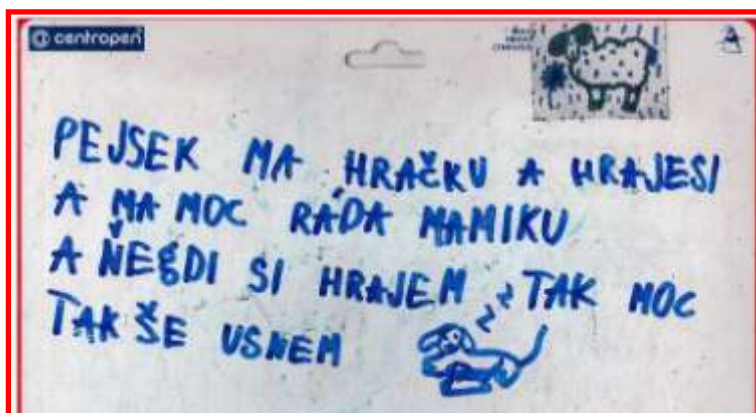
Někteří sochaři by se mohli přijít inspirovat k mladému nadějnému ztvárniteli krásy lidského těla, žáku 3.ročníku, Matouši Zoubkovi.

Kde ve svém věku hledal námět k tomuto malému uměleckému dílku? Možná doma, v časopisech, zahlédl něco v televizi?

To je úplně jedno. Důležité je, že se jednou budeme moct chlubit tím, že navštěvoval stejné zařízení jako my ostatní, a to základní školu v Pyšelích.

Poslední obrázek, na který se můžete podívat, je tabulka Tary

Novotné. Takovou malou slohovou práci zvládá dříve, než se v 1. třídě naučila všechna písmenka